

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu: **Ing. J. B.**, zastúpeného JUDr. M. R., proti žalovanému: **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, Kutuzovova č. 8, Bratislava, v konaní o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného** č. SELUZ - 1106 - 47/2005 z 28. novembra 2005 v spojení s rozhodnutím Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia č. 65101023330503/9-VÚSZ/DO2 z 22. októbra 2005, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 74/06-26 z 21. mája 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 74/06-26 z 21. mája 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods.2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného uvedeného v záhlaví - ktorým žalovaný zamietol jeho odvolanie a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave zo dňa 22. októbra 2005 o znížení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. novembra 2005 na sumu 22.090,-Sk mesačne – vrátane prvostupňového rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd vo svojom rozsudku dôvodil tým, že správne rozhodnutia oboch stupňov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže pri nezmenenej právnej úprave pri rozhodovaní o znížení výsluhového dôchodku žalobcu vychádzali z aplikácie novej metodiky, ktorá musí mať na prvý pohľad za následok ďalšiu nestabilitu vo veciach výsluhových dávok sociálneho zabezpečenia profesionálnych vojakov. Krajský súd zdôraznil, že rozhodujúcou pre vznik a výšku nároku na výsluhové zabezpečenie profesionálneho vojaka je relevantná právna úprava a nie výpočtový vzorec, ktorý správne orgány pri vyčíslení dávky použili. Súd považoval za zbytočnú polemiku žalovaného z vlastným rozhodnutím napadnutým žalobou ohľadom otázky, či náhrada za nevyčerpanú dovolenku patriacu za rok 2003 mala alebo nemala byť započítaná do vymeriavacieho základu pre výpočet dávky výsluhového zabezpečenia žalobcu, nakoľko je faktom, že táto náhrada ako započítateľný služobný príjem v prípade žalobcu zohľadnená bola. Zdôraznil, že nakoľko argumentácia ohľadne započítateľnosti náhrady za nevyčerpanú dovolenku v žalobe a ani v 2 – mesačnej lehote od doručenia rozhodnutia uplatnená nebola, nebol dôvod, aby sa súd touto otázkou osobitne zaoberal. Podľa názoru krajského súdu rozhodnutie o znížení dávky nemocenského, úrazového alebo výsluhového zabezpečenia podľa § 105 ods. 6 zák.č. 328/2002 Z.z. je prípustné len v prípade objektívneho zistenia, že sa dávka priznala vo vyššej sume ako patrí, pričom spravidla ide o zistenie nesprávnosti vstupných údajov, z ktorých sa pri výpočte dávky vychádzalo, pričom z napadnutého rozhodnutia takéto zistenie, ktoré by viedlo k jednoznačnému právnomu záveru o opodstatnenosti zníženia výsluhovej dávky, nevyplýva. Krajský súd tiež uviedol, že sa nemohol stotožniť s názorom žalovaného o nesprávnej aplikácii najmä § 60 ods. 5 zák.č. 328/2002 Z.z. v prvotnom rozhodnutí z 28. januára 2004 o priznaní výsluhového dôchodku žalobcu a o potrebe nápravy tohto rozhodnutia postupom podľa § 105 ods. 6,9 cit. zákona, nakoľko tento postup by bolo možné akceptovať len za predpokladu, že by správnymi orgánmi použitá nová metodika výpočtu výsluhového dôchodku neumožňovala zjavne absurdné závery, že pri rovnakej výške služobného príjmu a započítaní náhrady za nevyčerpanú dovolenku bude výsledný výsluhový dôchodok tým vyšší, čím menší počet dní v rozhodujúcom kalendárnom roku profesionálny vojak vykonal službu.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie, v ktorom namietal nesprávne právne posúdenie veci, pretože vzhľadom na daný skutkový a právny stav závery krajského súdu nemajú oporu v platnej právnej úprave týkajúcej sa predmetnej

veci. Podrobne popísal postup pri výpočte výsluhového dôchodku žalobcu v prvotnom rozhodnutí z 28. januára 2004 s tým, že pri uvedenom výpočte evidentne nebolo vychádzané zo súčtov príjmov žalobcu v rozhodujúcom kalendárnom roku, ale osobitne z príjmu patriaceho za výkon práce a osobitne z príjmu patriaceho za nevyčerpanú dovolenku. Napriek tomu, že postup pri prvotnom výpočte bol v rozpore s právnou úpravou, krajský súd konštatoval, že bol v súlade s úmyslom zákonodarcu. Žalovaný v rámci odvolania podrobne opísal postup pri vydávaní predchádzajúcich rozhodnutí v predmetnej veci s tým, že súhlasil so záverom, že napadnutým rozhodnutím bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok v nesprávnej výške (v sume 20.627,- Sk mesačne namiesto správnej sumy 19.601,- Sk mesačne). Tvrdil však, že aj keď v napadnutom rozhodnutí nebolo postupované úplne dôsledne v súlade s platnou právnou úpravou, akceptovaním názoru krajského súdu, by došlo k ešte väčším rozporom s platnou právnou úpravou, pretože jeho závery nemajú v nej úplne žiadnu oporu. Nebol preto daný žiadny právny dôvod zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného z 28. novembra 2005 a ani rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 22. októbra 2005, z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku krajského súdu. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť s tým, že nápravu nesprávnych napadnutých rozhodnutí zabezpečí z jeho úrovne správny orgán uvedením do právneho stavu podľa ustanovenia § 105 ods. 6 a 9 zák.č. 328/2002 Z.z.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré v rámci tohto vyjadrenia nevyčíslil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O.s.p.) ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré jeho vydaniu prechádzalo, v medziach podaného odvolania v súlade s § 250j ods. 1 O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania s poukazom na ustanovenie § 250ja ods. 2 O.s.p.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že krajský súd na základe včas podanej žaloby postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia v Bratislave z 22. októbra 2005

o znížení výsluhového dôchodku žalobcu od 1. novembra 2005 na sumu 22.090,–Sk mesačne.

Z obsahu žaloby je zrejmé, že dôvodom jej podania bola žalobcom tvrdená *nesprávnosť v spôsobe výpočtu vymeriavacieho základu pre určenie výšky výsluhového dôchodku*.

Krajský súd sa z hľadiska uvedeného žalobného dôvodu vecou detailne zaoberal, pričom odvolací súd po oboznámení sa s predloženým kompletným spisovým materiálom krajského súdu, vrátane administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu, zistil, že dôvody uvádzané žalovaným nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd posudzovanej veci venoval náležitú pozornosť a vyvodil správne skutkové aj právne závery, s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi – ktorý si ich náhradu síce uplatnil, avšak nevyčíslil – ich náhradu v súlade s § 151 ods.2 O.s.p. nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová